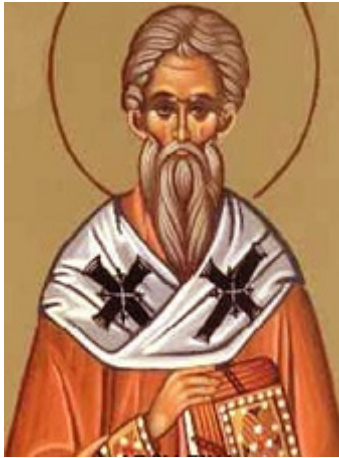
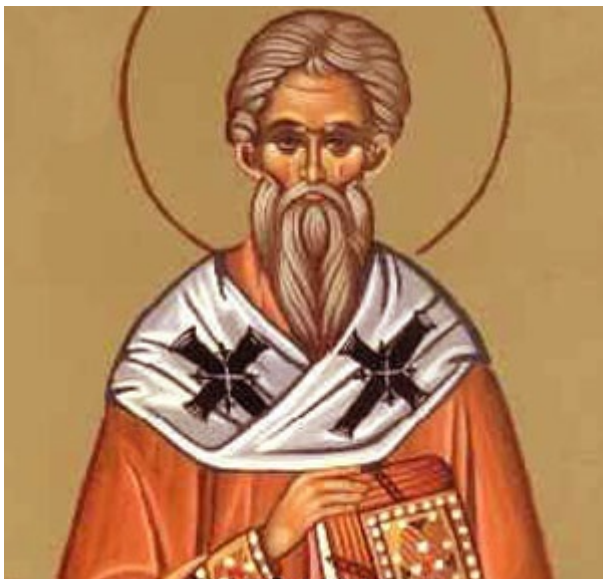

Άγιος Μάρτυρας Αθηνογένης

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Αυτός ο Άγιος Μάρτυρας Αθηνογένης ήταν από την Σεβάστεια της Καππαδοκίας στα χρόνια του Διοκλητιανού, κατά το έτος 290. Για την αρετή του όμως και την ταπείνωση έγινε Επίσκοπος Πηδαχθόης. Αφού συνελήφθη όμως από τον ηγεμόνα, Φιλόμαρχο ονόματι, μαζί με τους δέκα μαθητές του, υπέμεινε ο αοίδιμος μαζί με αυτούς πολλά βάσανα. Τελευταία όμως όλοι, αφού αποκεφαλίστηκαν, έλα-βαν από τον Κύριο της αθλήσεως τους στεφάνους. Υπάρχει δε και παράδοσις, σύμφωνα με την οποία, πριν να συλληφθή ο Άγιος, πήγε στο Μοναστήρι και δεν βρήκε τους μαθητές του, επειδή συνελήφθησαν πριν από αυτόν.

Αφού όμως συνάντησε το ελάφι, που ανάθρεψε στο Μοναστήρι, το ευλόγησε και του ευχήθηκε να μη θανατωθούν τα ελαφόπουλά του από κυνηγούς, αλλά κάθε χρόνο να φέρνει διαδοχικά και αυτό και όλα τα ελάφια, που θα γεννήσει, ένα

ελαφόπουλο. Έτσι τελείωσε και εκπληρώθηκε η ευχή του Αγίου, γι' αυτό και μέχρι σήμερα γίνεται ένα πράγμα παράδοξο και πολύ ευχάριστο συγχρόνως. Διότι κάθε χρόνο, στην εορτή του Αγίου, όταν γίνεται η ιερή Λειτουργία, αφού αναγνωσθεί το άγιο Ευαγγέλιο, έρχεται ένα ελάφι μαζί με ένα του ελαφόπουλο, και μπαίνοντας μέσα στην Εκκλησία, το αφιερώνει στον Άγιο και κατόπιν πάλι βγαίνει έξω. Το δε ελαφόπουλο, αφού το συλλάβουν οι εκεί συγκεντρωμένοι Χρι-στιανοί, το σφάζουν και το τρώνε «εις δόξαν Θεού και εις τιμήν» του Αγίου Αθηνογένη. Τελείται δε η Σύναξη και εορτή του στον Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρα Γεωργίου, που βρίσκεται στο Κυπαρίσσι (το οποίο, όπως λένε μερικοί, είναι Μοναστήρι και βρίσκεται κοντά στα Μουντανιά).

(Αγίου Νικοδήμου, Συναξαριστής (Ιούλιος-Αύγουστος), εκδ. Συνοδία Σπυρίδωνος ιερομονάχου, Νέα Σκήτη-Άγιον Όρος, σ. 76-77)